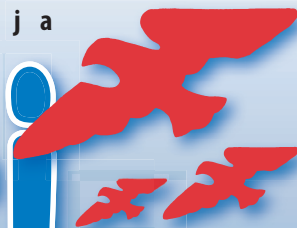

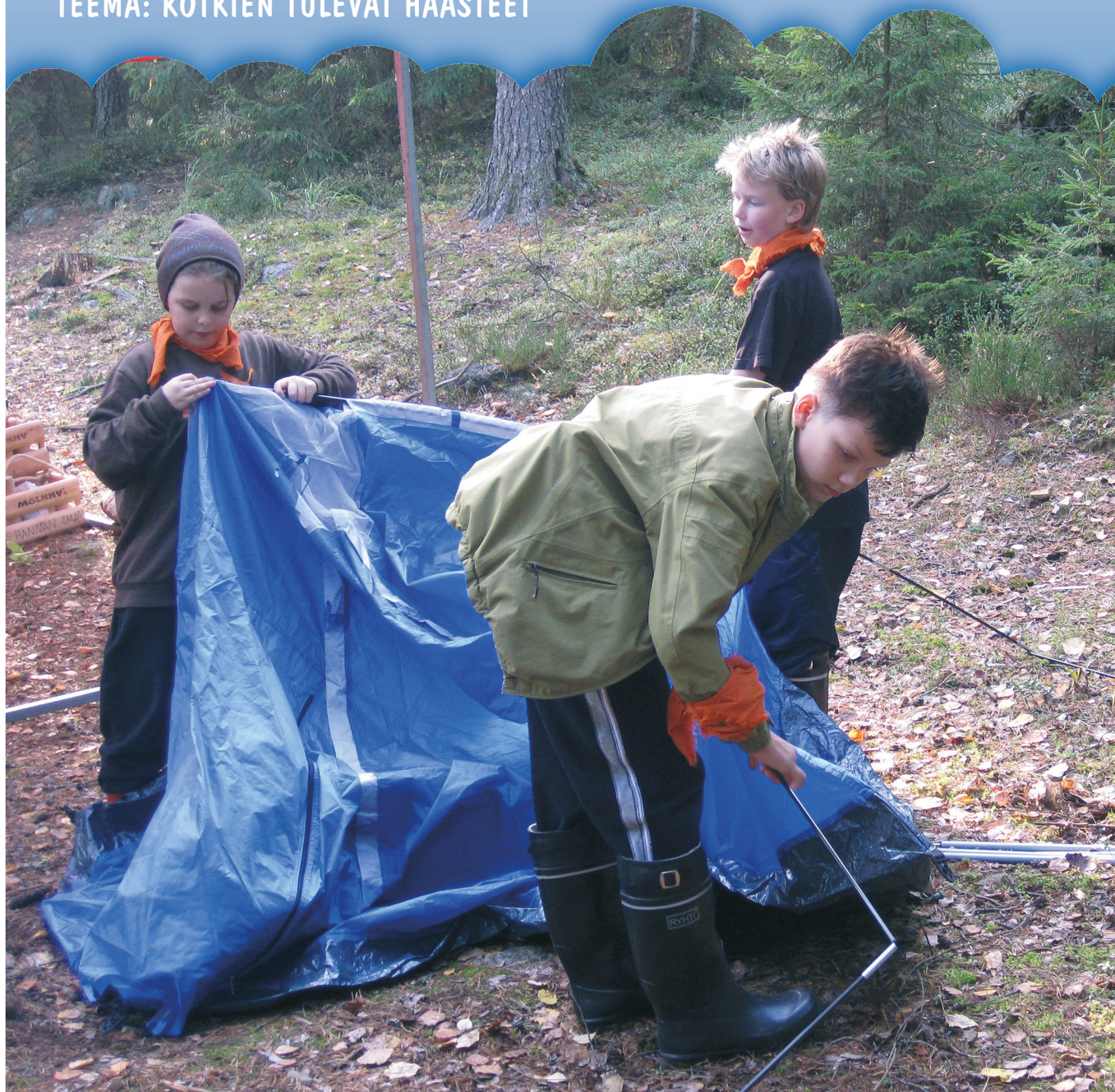
l a s t e n j a n u o r t e n ä ä n e n k a n n a t t a j a

kotkaviesti

4/2010

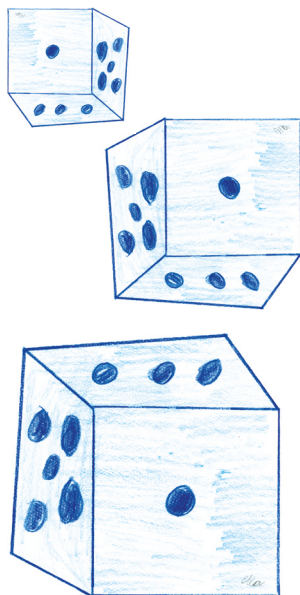
TEEMA: KOTKIEN TULEVAT HAASTEET

UUSI LIITTOHALLITUS ESITTELYSSÄ JA KOTKAKALLUPISSA s. 4–7
KKT-Häme: Hirsiä heitettiin – mutta vedettiinkö niitä? s. 10–13

Jouko Veijonaho

– Mittasuhteen pilalla, taiteilijan huomio. Ella 12 v.
– Taide saa rikkoo rajoja, toim. huom.

Pääkirjoitus • Pääkirjoitus • Pääkirjoitus

Muutoksen lisäksi muutakin pysyvää

Nyt kaikki muuttuu ehkä nopeammin kuin koskaan ennen. Enää ei riitä, että teemme asiamme hyvin. Meidän pitää myös pystyä kertomaan se muille.

Kotkatoimintakin joutuu kilpailemaan jatkossa entistä enemmän monenlaisten mielenkiintoisten toimintojen joukossa. Tässä kilpailussa eivät välttämättä pärjää parhaiten ne, jotka järjestävät mielenkiintoista toimintaa. Parhaiten pärjäävät ne, jotka pystyvät tehokkaimmin kertomaan toiminnastaan.

Tässä tulee sosiaalinen media nousemaan entistä suurempaan rooliin. Sieltä nykypäivän nuoret ammentavat kiinnostuksensa kohteet.

Tämän takia pitää Kotkienkin olla jatkossa keskustelemassa ja esillä samoilla foorumeilla, missä muut ovat. Samalla pitää olla koko ajan sormi ajan hermolla seuraamassa mikä tulee olemaan seuraava trendi.

Varsinaisessa Kotkatoiminnassa pitää myös ottaa askelia uudenlaisen toiminnan suuntaan. Enää ei voida tehdä asioita vain sen takia, että niin on aina tehty.

Muutoksen pyörteissä pitää kuitenkin muistaa, että toiminnan pitää pohjautua omiin arvoihin ja omiin vahvuuksiin. Pyörää ei kannata lähteä keksimään uudelleen.

Vahvuutena meillä on aina ollut vapaaehtoisten tekemä työ ja siihen kouluttaminen. Ilman tätä Kotkaliike ei tule selviytymään jatkossakaan.

Vapaaehtoistyötä voitaisiin jatkossa käyttää tehokkaammin myös markkinaehtoisessa toiminnassa. Kotkat voisivat nykyistä enemmän myydä osaamistaan myös Kotkaliikkeen ulkopuolella toimiville.

kotkaviesti

lasten ja nuorten äänen kannattaja

Julkaisija: Nuorten Kotkien Keskusliitto – Unga Örnars
Centralförbund NKK ry
Sturenkatu 27 B, 00510 Helsinki
Puhelin (09) 774 5760
Telefaksi (09) 774 57645
toimisto@nuoretkotkat.fi
Postisiirto 5588-0

Tilaushinta: 20 € /12 kk
Osoiterekisteri ja mediatiedot:
Kotkaliiton toimisto

ISSN 0783-0823

Päätoimittaja: Jouko Veijonaho
Toimitussihteeri: Esa Kaskimo
Toimituskunnassa lisäksi
(liiton viestintätyöryhmä):
Annamari Korhonen, Juhani Parisaari,
Teemu Rasi, Markku Sumén

Avustajat:
Inkeri Angelin, Leea Kröger,
Niina Ljungkvist, Iia Miikkulainen,
Maria Paldanius, Minttu Pyykönen,
Satu West

Taitto: Taina Leino

Painopaikka:
Kehityksen Kirjapaino, Pori

SEURAAVA LEHTI 1/2011
ILMESTYY MAALISKUUSSA
– aineistopäivä 1.2.2011

TEEMA: Kotkapäivät
"Erlainen lapsi, ainutkertainen lapsi".

AINEISTO-OHJEITA:
Piirrokset onnistuvat lehdessä parhaiten, jos ne on tehty mustalla tussilla tai voimakkailla väreillä.
Valokuvissa kiiltävä pinta on parempi kuin mattapinta.
Digitalikuvat tulisi tallentaa mahdollisimman isoon kokoon; oletusarvot kameroissa ovat yleensä liian pieniä.

TÄSSÄ NUMEROSSA

teema: nuorten kotkien tulevat haasteet

Liittohallitus esittelyssä ja kotkakallupissa.....	4
Menneitä muistellen – tulevaisuutta tarkastellen.....	8

uutisia ja kuulumisia

Nuoret Kotkat vaelsi Hämeen vaihtelevassa maastossa: KKT 2010.....	10
SÖ och Pirkanmaa i Pärnu	14
Kymen kotkakuulumisia	16
Aurinkoinen kesäleiri Lappeenrannassa.....	16
Kuulumisia Savon seudulta.....	18

tulossa

Varsinais-Suomi tiedottaa	19
Ennakkotieto ensi kesän kv-leiristä.....	19

nuoret kotkat maailmalla

Lasten konferenssi Oslolla	20
Ammattikoulut luovat mahdollisuuksia Somalimaan nuorille.....	21

KKT-10 Hämeessä: Haukipojat pystyttämässä telttaa rastilla.

vertsut – ohjaajat – aikuiset

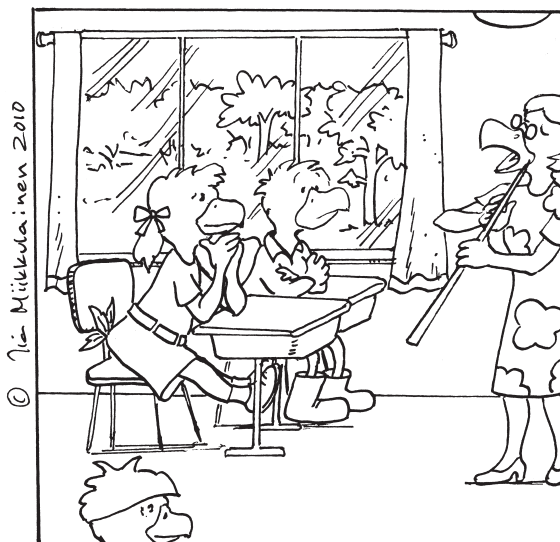
Vertaiset kestävän kehityksen asialla.....	22
Ohjaajatapaaminen Kuopiossa	24
Kotkakoulutuspäivät 2011	25

huviksi ja hyödyksi

Lomalla rauhassa	26
Inkun Ideapaja	28
Siiri: Hyvä matka	29
Sarjakuva	30
Lukijakilpailu	31

Nuorten Kotkien yhteystiedot..... 31

ETSI KUVISTA 7 YHTÄLÄISYYTTÄ!

Vastaukset sivulla 30

Kotkakalluppi

Tällä kertaa kallupissa haastatellaan keväällä liittokokouksessa valittuja liittohallituksen jäseniä. Heitä pyydettiin kertomaan itsestään, **kotkatoiminnan tulevaisuuden haasteista** ja mikä on **parasta kotkatoiminnassa**.

Puheenjohtaja Sirpa Paatero

– Olen kansanedustajana Kotkasta ja perheenäiti. Perheeseen kuuluvat aviomies ja kaksi tyttäätä. He ovat mukana myös kotkatoiminnassa. Oman kerhotoiminnan olen aloittanut meidän talon kellarissa toimineessa kerhossa jo alle kouluikäisenä. Nykyäänkin harrastukseni liittyvät paljon järjestötoimintaan.
– Kotkatoiminta on riippuvainen vapaaehtoisten ohjaajien ja muiden talkoolaisten jaksamisesta. Sen vuoksi on **vertaisohjaaja- ja ohjaajakoulutuksen** sekä muun tukemisen oltava hyvässä kunnossa. Toinen haaste on raha eli miten pystymme järjestämään toimintaa, johon kaikilla on oikeasti mahdollisuus osallistua.

Varapuheenjohtaja Juha "Kössi" Kähärä

– Olen tullut Nuorten Kotkien toimintaan 7-vuotiaana eli 35 vuotta sitten. Asun Vantaalla ja olen töissä SDP:n Kymen piirijärjestön toiminnanjohtajana.
– Suurin haaste on Nuorten Kotkien **kerhotoiminnan vahvistamisen** ja tukemisen. Valtakunnallisesti haasteita ovat lasten aseman huomioiminen ja parantaminen yhteiskunnassamme, turvallisen lapsuuden turvaaminen.

Edustajiston varapuheenjohtaja Lyyli Raatikainen

– Asun Helsingissä ja olen kolmen kotkalapsen äiti.
– **Tunnettuuden lisääminen** ja uusien toimintamuotojen kehittäminen.
– Yhteisöllisyys (parasta kotkatoiminnassa).

Maria Lundell, Helsingfors

– Jag är glad och tänker positivt.
– **Få mera deltagare** och bli mera känd i hela landet.
– Få nya vänner och uppleva nya saker, som till exempel läger, gemenskap och internationel verksamhet.

Jaana Virinsalo, Kouvola

- Olen ollut kotkatoiminnassa mukana lapsesta saakka. Syyskuussa aloitin Kymen piirijärjestössä oppisopimuskoulutuksessa. Opiskelen töiden ohessa lastenohjaajaksi. Perheeseeni kuuluvat mieheni Kari, 12-vuotias poika Eetu ja seitsemän kuukauden ikäinen Newfoundlandin koira Onni.
- Ikuisuushaaste on Nuorten Kotkien tunnettuuden lisääminen. Myös **uusien toimintamuotojen löytäminen** on haastavaa.
- Ihan parasta on lasten kanssa vietettävä aika ja yhdessä tekemisen meininki.

Pia-Riitta Pirhonen, Helsinki

- Olen Helsingin Nuorten Kotkien kasvatti, kotoisin Itä-Helsingistä. Teen leipätyötäni kotihoidossa lähihoitajana.
- Nuorten Kotkien **pitää seurata aikaansa** ja olla valmis muuttumaan sen mukaisesti. Ja näin olla edelläkävijä lasten ja nuorten harrastepaikkana ja etujärjestönä.
- Tähän toimintaan voi osallistua vauvasta vaariin saakka.

Heidi Karppinen, Oulu

- Perheeseeni kuuluvat mies ja kaksi lasta. Heidän kanssaan osallistun mukaviin kotkatapahtumiin.
- Tulevaisuustyöskentelyssä nousi esille isoja teemoja pidemmän aikavälin haasteina mm. **ympäristöasiat**. Lähitulevaisuudessa haasteina näkisin mm. eri-ikäisten ihmisten saamisen mukaan porukkaan ja kotkatoiminnan ulottamisen laajemmin ympäri Suomea.
- Parasta kotkatoiminnassa on ihanat ihmiset ja heidän kanssaan yhdessä tekeminen! Esimerkiksi LOSi-leirillä oli aivan mahtavaa porukkaa ja ilmapiiri aivan upea!

Outi Veijonaho, Luvia

- Olen ollut Nuorissa Kotkissa koko pienen ikäni. Asun Luvialla, Porin kupeessa mieheni ja kahden pienen poikamme kanssa. Työkseni pureudun nuorten ongelmiin, sillä toimin yläkoulun sosiaalihoitajana.
- Kotkatoiminta on suurien mahdollisuuksien edessä, kun sääntömuutoksella olemme saaneet alkusysäyksen uudistumiselle. Suurin haaste on hyödyntää tämä tilaisuus ja uudistaa toimintaa **vastaamaan tämän hetken tarpeita**.
- Kotkatoiminnassa on parasta kaikki ihmiset, pienimmästä suurimpaan ympäri Suomen ja maailman. Kotkista olen löytänyt valtavan määrän ihania ihmisiä, joiden kanssa on mukava olla.

Tuomo Luostarinen, Leppävirta

- Olen toiminut pitkään eri järjestöissä, kuten Nuorissa Kotkissa. Toimin Savon Nuorten Kotkien puheenjohtajana.
- Suurin haaste on **pienien piirijärjestöjen toiminnan turvaaminen** ja liikkeen tunnettuuden lisääminen.
- Parasta kotkatoiminnassa on reipas ja iloinen mieli sekä hyvä yhteishenki.

**Annamari "Ankku" Korhonen,
Turku**

- Olen 23-vuotias perhetyöntekijä. Olen ollut kotkatoiminnassa mukana pienestä työstä lähtien. Kotkien lisäksi harrastan laulamista Ambitus-lauluryhmässä sekä liikuntaa.
- Tulevaisuuden haasteena on tunnettuuden lisääminen ja **uusien vapaaehtoisten saaminen** mukaan toimintaan.
- Parasta kotkatoiminnassa on ihanat ihmiset!

Satu West, Vantaa

- Olen 45-vuotias, toiminut kotkissa kymmenisen vuotta. Olen Vantaan Nuorten Kotkien puheenjohtaja. Harrastuksiani ovat luonnossa liikkuminen, valokuvaus ja kunnallispolitiikka.
- Haluan olla mukana tekemässä Nuorista Kotkista näkyvämpää vaikuttajajärjestöä.
- Yhteiskunnallisissa asioissa meillä on paljon annettavaa** ja toivoisin, että me pääsemme kertomaan lapsille ja nuorille tärkeistä asioista myös julkisesti.
- Mukavinta kotkatoiminnassa on nähdä lasten ilo. Kun saa olla tekemässä tapahtumia, joissa opitaan uutta ja tuetaan kasvussa tasapainoisiksi kansalaisiksi, olen omassa porukassa.

Tuula Ljungkvist, Heinola

- Olen aktiivitoimija, ohjaaja ja kotkaäiti.
- Kovimmat haasteet liittyvät **toiminnan ulottamiseen eri puolille Suomea**. Löytää toimijoita ja tekijöitä niillekin alueille, joissa ei tällä hetkellä ole kotkaelämää. Iso haaste piiri- ja liittotasolle on antaa edellytykset uusiutumiselle.
- Parasta on, että kotkista jokainen haluava lapsi tai aikuinen löytää ikään tai harrastukseen katsomatta aina tekemistä vapaa-ajalleen. Liike tarjoaa mukanaolijoille mahdollisuuden kehittää ja kehittyä ihmisenä ja ryhmän jäsenenä.

Uusi liittohallitus
kokoontui syyskuun
alussa iloisissa
tunnelmissa.

MENNEITÄ MUISTELLEN – TULEVAISUUTTA TARKASTELLEN

Nuoren kokemusasiantuntijan näkökulma: Atte Kalke, 22 v.

“MOI, MÄ OON PEKKA”, sanoi vaaleahiuksinen, minunkin tapaan ylisuuren reppunsa kaappaamaksi joutunut poika. **“Moikka. Mä oon Atte”,** vastasin. Pekka oli landelta, Järvenpäästä. Itse olin espoolainen. Elimme viime vuosituhatta. Silloista ikääni en muista, mutta jotain kai kertoo se, että muistan pystyneeni seisomaan teltassa, ilman että pää osui kattoon.

Leirielämää.

VARHAISIMPIA LEIRIMUISTOJANI miettiessä päässäni pyöri myös kuva koleasta kesäaamusta Kattilajärven avoruoakalassa. **Rauha-tädin ruti-noitunut puurokauhan kolahdus** siihen muoviseen puurokippoon. Ja sitten oli aina se **mahdottomalta tuntuva tiskaaminen** sen jälkeen. Onkohan sillä muuten jotain tekemistä sen kanssa, että meillä ei ainoastaan emäntä tiskaa?

Atte Kattilajärven
kesäleirillä v. 1989.

ÄITI OLI KULJETTANUT minua imetyksikäisestä saakka mukanaan leireillä, siihen oli jotenkin tottunut. Samalla tavalla tottunut kuin eskarissakin käyntiin. Se vaan oli sellainen välttämätön osa elämää, mutta kai siellä hauskaakin oli myös ennen kuin tapasin Pekan. Siellä **sai peuhata, potkia palloa, istua nuotiolla, hypätä kirkaaseen järveen, juosta metsässä, kuunnella yöllä sen ääniä ja mikä hienointa, tavata muita ihmisiä**. Toki oli muitakin tapoja viettää viikonloppuja, talvi-, syys- tai kesälomia, mutta kyllähän ne leirit vaan olivat niitä lapsuuden hetkiä, jotka parhaiten mieleen jäivät.

Atte ja Pekka kavereineen Luukin
pääsiäisleirillä v. 1999.

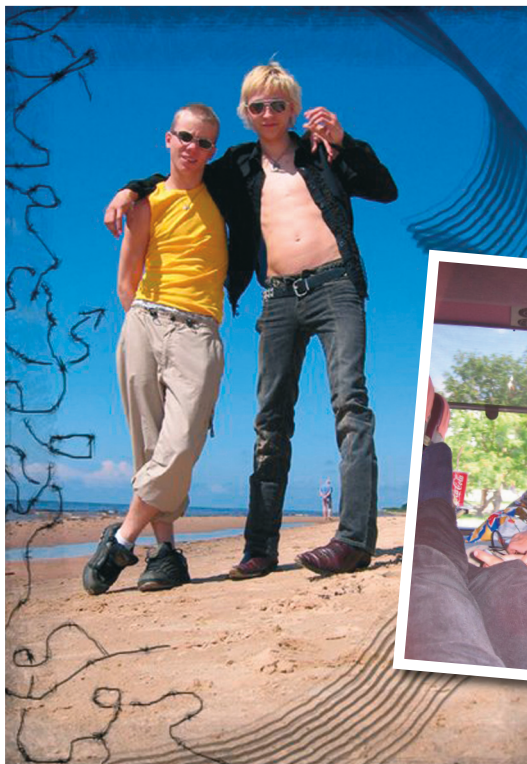

VÄHITELLEN LEIREISTÄ – erilaisista, eripituisista – rupesi muodostumaan vuoden kohokohtia. Leirit eivät olleet enää pelkkiä leirejä. Niihin valmistauduttiin, ja kunnolla. Rupesin tekemään kauan ennen leirien alkua listaa mukaan pakattavista asioista ja voin kertoa, että **listassa eivät villasukat tai kurasaappaat olleet tärkeimpiä**. Autolehtikokoelma pakattiin aina ensimmäisenä kassin pohjalle. Tiedettiin muuten Pekan kanssa enemmän autoista kuin ne kaikki ohjaajat yhteensä. Jokaikinen merkki ja malli.

VUOSIA KULUI, enkä tiedä missä vaiheessa leireistä oli muodostunut enemmänkin “pakko päästä”-juttuja. Ne vaan olivat meidän pelikenttiä, lavoja, jotka kerta kerran jälkeen koututtivat enemmän. Pekan läsnäolo oli tietenkin toivottavaa; yhdessä sitten tehtiin pahoja ja välillä niistä sai kyllä kuullakin. Kerran Kattiksella menimme pimeänä ja sateisena ukkosiltana ajelehtimaan pienellä lautalla järvelle. Ei niin fiksua, mutta **tunnen edelleen sen ympäröivän luonnon voiman suonissani**.

AUTOLEHTIEN SIVUILLE alkoi vuosien saatossa ilmestyä vähäpukaisia naisia; en millään tajunnut miten ne autoihin liittyivät. En myöskään tajunnut johtuiko se siitä vai luonnollisesta kehityksestä, mutta **niin vaan ne tytötkin alkoivat pikkuhiljaa kiinnostaa**. Ja niitähän me sitten leireillä yritimme Pekan kanssa metsästellä. Luukissa yritettiin aina hiljaisuuden jälkeen livahtaa tyttöjen huoneeseen. Ensin **piti hiippailla hiirenhiljaa nautisevaa lattiaa pitkin ohjaajavyöhykkeen ohi** ja sitten vielä piti saada tytöiltä hyväksyntä tulla huoneeseen. En tiedä kumpi niistä oli vaikeampaa.

ENSIMMÄINEN KANSAINVÄLINEN LEIRINI oli Punkaharjulla vuonna -98. “Hyvät kelit ollut, mitä nyt vähän riipottellut”, kirjoitin fajille lähetettyyn korttiin. Lähes koko leirin ajan satoi todella rankasti. Säiden puolesta leiri oli katastrofi. **Jokainen askel upposi syvälle mutaan**, kun etsimme valtavalla niittyaukealla omaa ryhmätelttaamme muiden telttojen joukosta. Mutta **tosiasiassa keleillä ei ollut väliä**, ne olivat toissijainen asia.

”
Hyvien muistojen lisäksi käteen jäi myös jotain muuta hyvää ja pysyvää.

Pekka ja Atte
Liettuassa v. 2002.

Punkaharjulla kaikki oli suurempaa, ihmisiä tuli lukuisista eri maista. Siellä riitti sen verran ihmettelemistä, etteivät pikku vesisateet muuta kuin virkistäneet menoa.

PUNKAHARJUN JÄLKEEN perinteikäs Luukki ja legendaarinen Kattilajärvi alkoivat tuntua kaikesta hyvästä huolimatta turhan pieniltä paikoilta. Piti päästä kokemaan lisää. Piti päästä Itävaltaan. **Vaellus huikeilla alpeilla vetää pienen miehen kyllä hiljaiseksi**, suosittelen jokaiselle. (Suositelen myös olemaan varovainen ennen matkaa, sillä itse sain matkapäivää edeltävänä päivänä kepit kainaloon pudottuani puusta.) Mutta **jo bussimatka itsessään oli kokemus**, jota en olisi lentomuotoon vaihtanut ikinä. Siinäähän näki melkein puoli Eurooppaa pelkästään istumalla!

KKT RUSKAN KAUNISTAMASSA, syksyisessä Lapissa oli unohtumaton kokemus, jota varmasti kukaan siellä ollut ei unohda. Yhtä unohtumaton oli Liettuun leiri. Vaaleita hiekkarantoja kävellessäni **tunsin olleeni jossain**

paljon paljon kauempana kuin Liettuassa.

KÄVIMME NIIHIN AIKIOIHIN kaikilla mahdollisilla leireillä, mutta edes leirit eivät enää riittäneet minulle ja Pekalle. Välimatkamme ei estänyt meitä näkemästä toisiamme entistä useammin. Toistemme kaveripiireistä saimme toisillemme uudet kaveripiirit. Voi melkein sanoa, että tunsin puolet Järvenpäästä. Pekkakin tunsin varmaan ainakin 10000-osan Espoosta. Olimme Pekan kanssa **teini-ikäisiä, villejä ja vapaita maailmanvalloittajia**. Kokeneita Kotka-konkareita.

Huomisen haasteet.

MEDIAN MUKANAAN TUOMA KEHITYS nuorten maailmassa on huimaa, ja se saa leiritkin äkkiseltään katsottuna näyttämään täysin eilisen jutuilta. Organisaatio voi koettaa pysyä mukana kehityksen perässä, mutta mielestäni **järkevämpää on keskittyä leiritönnön vahvuksiin**. Leireillä ei ole videopelejä, ei nettiä, ei kahviloita

eikä muotivaatteita (ellei ota mukaan). Mutta ainakin yksi asia Nuorilla Kotkilla on muita paremmin hallinnassa, nimittäin **tasa-arvoisuus**. Käytännössä se tarkoittaa sitä, että jokainen leiriläinen voi pitää hauskaa, jokainen voi saada hyviä ystäviä, jokaisella on mahdollisuus valloittaa oma pieni palansa maailmaa. Loppukädessä – olivat keinot mitkä hyvänsä – kai juuri siihen jokainen nuori pyrkii. Leirit ovat oivallinen paikka saavuttaa ne pyrkimykset. Haastetta silti riittää **saada nuoret innostumaan leireistä**. Elämme tietoyhteiskunnassa ja olemme median lemmikkejä. Houkutteleva brändääminen nuorten maailmassa on haasteellista, mutta todella tärkeää.

”MOI, MÄ OON ATTE”, änkytin reilu pari vuotta sitten Pekan kotibileissä eräälle tytölle. Kauneimmalle ikinä tapaamalleni tytölle. **”Moikka, mä oon Anna”**, hän vastasi aika ujosti. No sehän vei sitten jalat alta se. Asun nykyään täällä landella, Järvenpäässä, kihlattuni Annan ja Bruno-koiramme kanssa. Annaa en olisi todennäköisesti koskaan tavannut ilman Pekkaa, ilman Nuoria Kotkia. Vaikka en ole enää moniin vuosiin ollut leiritönnössä mukana, minulla on tunne, että hyvien muistojen lisäksi käteen jäi myös jotain muuta hyvää ja pysyvää.

Atte, Anna ja Bruno syksyllä 2010.

Nuoret Kotkat vaelsi Hämeen vaihtelevassa maastossa Kotkakuntotapahtumassa

Osallistujien taitoja testattiin hirrenheitossa, suolätkässä ja retkeilytaidoissa. Luontotapahtumaan osallistui yli 200 lasta, nuorta ja aikuista. Aurinkoinen sää suosi osallistujia.

Nuorten Kotkien valtakunnallinen luontotapahtuma järjestettiin Hauholla Lasten Kesä ry:n lomakeskuksessa. Paikka tarjosi runsaasti toimintamahdollisuuksia lapsille.

– Tapahtumassa on oikein mukava tunnelma. Osallistujat ovat saaneet liikkua luonnossa, mikä on hyvä asia. Luin juuri lehdestä, että esikouluissa tehdään luontoretkeä, joiden aikana opitaan myös esimerkiksi matematiikkaa. Myös kerhoissa ja

leireillä on luontotoimintaa. Tämä on todella tärkeää, sillä muuten lapset ja nuoret eivät välttämättä pääse luontoon, totesi Nuorten Kotkien puheenjohtaja, kansanedustaja **Sirpa Paatero**.

Suolätkää ja morsetusta

Vaellus- ja suunnistusreitien varrella olleilla toimintarasteilla osallistujaryhmien taitoja testattiin muun muassa nuotion tekemisessä, teltan pystytyksessä, suolätkän laukomisessa, morsetuksessa, solmujen tekemisessä ja hirrenheitossa. Monipuoliset tehtävät saivat myönteistä palautetta osallistujilta. Reitien varrella oli 12 rastia. Nuoret ja aikuiset osallistujat yöpyivät teltoissa maas-

Kisan ohessa tehtiin huovutusta ja kynttilöitä Hanna Juurisen opastuksella.

tossa. Lapset ohjaajineen yöpyivät Hauhon Lomakeskuksessa.

Tapahtuma toteutettiin talkoovoimin

Luontotapahtumaa suunniteltiin vuoden ajan työryhmässä. Toteutuksesta vastasi 50 talkoolaista. Hämeen Nuorten Kotkien puheenjohtaja **Kaisu Kotirinta** oli tyytyväinen tapahtuman järjestelyihin.

– Vaikka muutamia sairaustapauksia ilmeni viime hetkellä, niin saimme hankittua uusia talkoolaisia tilalle. Kiitos myös muista piirijärjestöistä auttamaan tulleille talkoolaisille.

Pieniä kommelluksia sattui, mutta niistäkin selvitettiin. Onneksi sää oli hyvä. Luonnossa liikkuminen, ympäristö, ja hämäläisyys kulkivat rinnakkain tehtävien aiheissa. Rasteilla ihmeteltiin ajan nopeaa kulumista ja varusteiden järjestyttää,

Avajaisissa laulettiin Hämeen maakuntalaulu Ulla Vuolanteen trumpettisäestyksellä.

Kaikki osallistujat saivat pillin, jota testattiin yhteisvoimin avajaisissa.

sidottiin retkeilijälle sattuneita vammoja sekä kisailtiin Hirrensyöksyssä ja suolätkässä. Bonustehtävistä kerätyistä kirjaimista saivat lähes kaikki joukkueet muodostettua ”Härkätie”-sanan.

Osallistujat kertoivat maaliin tullessaan tapahtumassa olleen niin hauskaa, että aikovat osallistua KKT:aan ensi vuonnakin. Talkoolaisten ahkeruus ja hyväntuulisuus puolestaan huomattiin ohjaajien keskuudessa ja tunnelmaa kuvattiin leppoisaksi. Ja tottahan se on: hämäläinen harkitsevaisuus, iloinen asenne sekä huumori auttavat yli monesta eteen sattuvasta kummeluksesta!

Lettuja ja makkaraa nuotiolla

Vantaalta osallistui luontotapahtumaan ensimmäistä kertaa ryhmä Haukipojat. Ryhmään kuuluivat **Alex Vinska, Piipe Hyvärinen, Janus Nyholm** ja **Miro Linko**.

– Täällä on ollut kivaa. Lähes kaikki tehtävät olivat hauskoja ja helppoja. Erityisesti mieleen jäi morsetus ja lentävä matto. Hämeen liittyvän sana muodostaminen kirjaimista oli vaikea. Täällä on ollut kivaa, kun on saanut pelata sählyä ja jalkapalloa. Illalla oli kiva liikkua tasculampun kanssa pihalla. Paistoimme myös makkaraa nuotiolla ja söimme lettuja.

Illalla oli letunpaistossa pitkä jono.

Yörastilla nuorten ja aikuisten ryhmät valmistivat ruokaa retkikeittimillä. Hesän hönöt ryhmässä olivat Pia Heinipuro, Jenny-Stina Nyholm, Jussi Pitkänen, Sami Fern ja Ville Kukila.

Satu hirvikärpäsestä

Emilia, Samuli ja Heidi Karppinen sekä **Taku Nieminen** Oulusta olivat tyytyväisiä tapahtumaan.

– Tehtävät olivat kivoja, vaikka jotkut vähän vaikeita. Sadun kirjoittaminen hirvikärpäsestä jäi erityisesti mieleen. Tämä leirikeskus on tosi hieno paikka. Täällä on ollut paljon tekemistä. Illalla lapset juoksivat taskulamput kädessä piha-alueella ja se oli jännää!

Persoonallisimman ryhmän palkinnon voitti Ketsuppia jees! ryhmä Oulusta. Ryhmään kuuluivat Emilia, Samuli ja Heidi Karppinen sekä Taku Nieminen. Ketsuppia jees! tutkimassa karttaa ennen vaellukselle lähtöä.

Mukavaa nähdä kavereita

Viialan villit tytöt osallistuivat menestyksekkäästi Pienten Kotkien sarjaan.

– Mukavinta on nähdä kavereita täällä. Leirikeskus on hieno paikka ja täällä on kaunis luonto. Tehtävistä jäi mieleen erityisesti ajan arviointi ja suolätkä, joka oli kylä aika vaikeaa.

Sai leikkiä ja juosta

Ruotsinkielisistä Nuorista Kotkista osallistui ryhmä Röda Rosen ensimmäistä kertaa Kotkakuntotapahtumaan. Ryhmään kuuluivat **Oma Kuisma, Sonja, Melena, Tapio** ja **Petra Hyvärinen**.

– Hauskoja tehtäviä olivat tukin heitto, lentävä mato ja suojaäkikiekko. Nuotion tekeminen oli vaikeaa. Täällä on kivaa, kun saa leikkiä ja juosta ympäriinsä. Illalla oli kaikkein hauskinda, kun juostiin taskulamppujen kanssa. Makkara ja letut olivat hyviä.

Röda Rosen oli ensimmäistä kertaa mukana Kotkakuntotapahtumassa.

Tukin heitto, ensiaputehtävä ja lentävä mato jäivät erityisesti mieleen Me kingit-ryhmälle. Siihen kuuluivat Eetu Heijala, Benjamin ja Tinjamin Turunen, Julia Raita-aho ja Vera Väänänen.

Böödit olivat sitä mieltä, että teltan pystys oli vaikeaa. Ryhmään kuuluivat Amanda Majuri, Venla Hurskainen, Elsi Jormanainen ja Minka Järvenpää.

KKT-2010 TULOKSET

TUTUSTUMIS-SARJA (ei paremmuusjärjestyksessä)

Ryhmän nimi	Piirijärjestö
Levee ja kapee	Pirkanmaa
Prinsessat ja hirviöt	Uusimaa
Ruusut	Häme
Pätkä	Pirkanmaa
Vipeltäjät	Häme
Minni, mummu ja mumma	Varsinais-Suomi
Pikku Myy ja Nuuskamuikkunen	Häme
What ever	Helsinki- Häme
Hervannan hukkapätkät	Pirkanmaa
Isovaari ja prinsessa	Uusimaa – Häme
Toivon tytöt	Uusimaa
Hämeen hemmot	Häme
Pappa ja pojat	Pirkanmaa
Röda Rosen	Svenska Örndistriktet
Ketsuppia jees!	Oulu

PIKO-SARJA

Sija Ryhmän nimi	Piirijärjestö	Pisteet
1. Viialan villit tytöt	Pirkanmaa	132
2. Tähtiprinsessat	Uusimaa	129,5
3. Karusellikeksit	Uusimaa	118
4. Haukipojat	Uusimaa	111,5
5. Mussukat	Uusimaa	101

KOTKA-SARJA

Sija Ryhmän nimi	Piirijärjestö	Pisteet
1. Ihmetiimi	Pirkanmaa	149,5
2. Me kingit	Kymi – Uusimaa	143,5
3. Böödit	Varsinais-Suomi	141,5
4. Kuolemattomat	Uusimaa	139,5
5. BB	Pirkanmaa	132,5
6. Superkotkat	Uusimaa	106

SUKO-SARJA

Sija Ryhmän nimi	Piirijärjestö	Pisteet
1. Prinsessat	Pirkanmaa – Svenska Örndisriktet	120
2. Kolmivaihekilowatti-tuntimittari	Uusimaa	112

OHJAAJA-SARJA

Sija	Ryhmän nimi	Pisteet
Piirijärjestö		
1. Rämän jämat	Helsinki	169,5
2. Äidit	Pirkanmaa	153
3. Serkunserkut	Uusimaa	152,25
4. Väärät varusmiehet	Uusimaa	146,25
5. Super nätit hattutelineet	Uusimaa	143,5
6. Tiltu tiimi	Varsinais-Suomi	143
7. Hesän hönöt	Helsinki	140,25
8. osriKin etsijät	Uusimaa	140
9. Team Cthulta	Uusimaa	136

PIKO-sarjan voittajaryhmään kuuluivat Janet ja Krista Tofferi, Janika Hartikainen, Venla Kalkko ja Nina Riekkö.

KOTKA-sarjan voitti Ihmetiimi. Ryhmään kuuluivat Toni Leinonen, Santeri Aaltonen, Pauli Matilainen ja Julia Tofferi.

SUKO-sarjan voittajia olivat Viktor Suhonen, Alina Kalkko, Jenna Lahtinen ja Anna Salonen.

OHJAAJA-sarjan voittajaryhmään kuuluivat Esa ja Jari Ferm, Taija Näsi, Lyyli Raatikainen ja Tuula Silén.

Svenska Örndistriktet och Pirkanmaan Nuoret Kotkat

i Pärnu

Vi åkte med Pirkanmaan Nuoret Kotkat till Pärnu 6.-8.8.2010. Först åkte vi med Viking XPRS till Tallinn, varifrån vi tog en beställd buss till Pärnu.

När vi kom till Pärnu gick vi till stranden, och efter det åt vi kebab och hotdog. Nästa dag fick man gå och simma till spat i hotellet. Pojkarna var där redan klockan sju på morgonen. Där fanns flera bassänger, en stor bassäng, tre bubbelbassänger, en japansk bassäng med 41°C varmt vatten och en terapibassäng med massageduschar och bubblor.

Efter simningen var det morgonmål. Sen gick vi till stranden där vi hade en sandslottstävling. Efter det hade vi en rundtur i Pärnu, och vi hade en guide som berättade för oss om Pärnus historia. Efter rundturen fick man köpa något i "tukkun" och i Prisma.

När vi kom tillbaka till hotellet skulle vi äta i en pizzeria, men den var så full så vi gick till en asiatisk restaurang i stället. Efter det for vi till en park där firade vi de som hade födelsedag på sommaren.

Sen var det fritid, men senast klockan 21.00 skulle man vara i hotellet. Nästa morgon fick man gå

och simma för sista gången om man ville, och efter det åt vi morgonmål.

Klockan 11.30 startade bussen mot Tallinn från hotellet. I Tallinn hade vi några timmar tid innan båten skulle åka, så vi gick till Sadamarket för att köpa något om man ville. Sen åkte vi med samma båt hem, och Pirkanmaa fortsatte hem mot Tammerfors och Jyväskylä med tåget från Helsingfors huvudjärnvägsstation. Alla tyckte det var väldigt trevligt och roligt i Pärnu!

Av: Victor Suhonen & Nora Söderlund

När vi kom till Pärnu gick vi till stranden.

Vi hade en guide
som berättade för
oss om Pärnus
historia.

Kuulumisia Kymestä

Elokuun lopulla oli Kymen PIIRIJUHLA Lappeenrannassa. Nuoret Kotkat järjesti lapsille ongintaa, kasvomaalausta ja arpajaiset sekä jakoi ilmapalloja.

Karhulan Nuoret Kotkat pitivät SYYSLEIRIN 17.9.–19.9 Luovin leirikeskuksessa leirin päätöspäivänä pelattiin lentopallo-ottelu tytöt vastaan pojat.

Lappeenrannan perhekerho vietti kesäleiriä Asinsaassa

Aurinkoinen kesäleiri!

Kun tulimme oli lipun nosto. Lipunnostossa lauloimme, leikimme ja soitimme erilaisilla soittimilla, kuten marakasseilla ja tampuriineilla. Lauleskelimme erilaisia lastenlauluja ja eräs niistä menee näin: jänöllä on pitkät korvat ja pöperö pää..... ja niin edelleen.

Leirin kahdella tytöllä oli hieman kipeä olo, mutta he jäivät silti yöksi. Kun lipunnosto oli ohi, menimme syömään makkarakeittoa. Keittäjäamme Aija oli tehnyt hyvää ruokaa niin kuin viime leirilläkin.

Kun kaikki olivat syöneet, pienemmät menivät leikimään. Kati (eräs äideistä), isot tytöt eli Ida, Amanda ja Jannika ja leirin johtaja Kaisa alkoivat järjestelemään prinsessa- ja merirosvo-työpajoja. Kun molemmat työpajat olivat valmiit, lapset saivat tulla pajoille. Merirosvotyöpajalla oli miekkojentekoa, merirosvohuivien painamista, tatuointeja ja silmälapuntekoa. Prinsessatyöpajalla oli kruunujentekoa, hamahelmiä, kasvomaalauksia, ystävärannekkeita ja muuta.

Kun kaikki olivat tehneet työnsä valmiiksi, niin lähdimme välipalalle. Tytöt jäivät vielä siivoamaan sotkuja. Välipala oli taas maittäva, kiitos Aijan! Kun välipala oli syöty, niin kaikki menivät uimaan.

Tytöt hyppivät laiturilta ja pienemmät uivat rannassa. Yhtäkkiä rantaan ui sorsa. Varsinkin nuorimmat lapset olisivat halunneet mennä katsomaan sorsaa lähempää, mutta se pelästyi.

Kun olimme uineet, niin menimme etsimään aarretta. Radalla oli vihjeitä, joissa oli uusien vihjeiden sijainti. Kun olimme viimeisellä vihjeellä, niin lapset etsivät aarretta kuumeisesti. Amanda, eräs isoista, löysi aarteen ja se oli vaahtokarkkeja ja saippuakuplia.

Sitten menimme keittiöön, haimme ruokaa ja menimme paistamaan lettuja, makkaraa ja vaahtokarkkeja. Aikamme istuttua oli aika mennä iltapesuille ja nukkumaan!

Aamulla menimme nostamaan lippua. Soitimme ja lauloimme lipun ympärillä puolikaarella. Laulujen jälkeen menimme aamupalalle. Aamupalalla oli leipää, juurttia ja muuta hyvää.

Kun kaikki kerholaiset olivat syöneet, pääsimme askartelemaan. Saimme tehdä hamahelmitöitä, maalata kiviä ja avaimenperiä. Vanhemmat lapset saivat tehdä kipsi töitä kasvoistaan.

Sitten oli ruokailu. Ruokana oli makaronilaatikkoa ja leipää. Ruokailun jälkeen menimme kentälle leikkimään. Leikimme hauskoja leikkejä kuten seuraa johtajaa, karhu nukkuu ja kaikki ketkä tykkää leikkejä.

Leikkien jälkeen olimme ihan hikisiä ja nälkäisiä, joten menimme välipalalle ja sitten uimaan! Uinnin jälkeen meillä oli kiire lipputangolle. Joku oli roskannut luontoa, joten keräsimme ne ja laittelimme ne pusseihin. Siivouksen jälkeen laskimme lipun ja menimme ruokailemaan ja siivoamaan mökit. Kaikilla oli hauskaa ja päätimme, että me kehitellään uusia leirejä lisää!

Toimittajina Amanda Rantakaulio ja Jannika Tiainen

Kuulumisia Savon seudulta

Kuopion kotkaosaston ja aluejärjestön juhlavuoteen liittyen järjestettiin toukokuussa kaikille avoimet LASTEN NAAMIAISET liikekeskus Sektorissa. Ohjelmassa oli mm. piirustuskilpailu, kesäkassien koristelua, pukukilpailu, kääretorttuleivos-ten tekoa sekä Kuopion Tanssistudion esityksiä.

Kuopion Tanssistudion "tarjoilijatytöt" esiintymässä.

Tahkoleiri pidettiin kesäkuussa heti kun päästiin kesälaitu- mille koulusta. Kävimme ratsastamassa Tahko-Areenalla, kei- lailemassa ja uimassa Tahko Spassa, paistoimme muurin- pohjalettuja kodassa ja järjestimme keppihevosten este- ratsastuskisat.

Kaikki painoivat itselleen kesäpaidat.

Uudet, itse käsin koristellut esiliinat yllä.

Ennen juhannusta tehtiin kesäretki Helsinkiin. Vau, kaksi päivää Lintsillä ja elämyksiä Sea Lifessa. Elokuun lopulla jär- jestettiin vertsu- ja ohjaajakurssi Kuopiossa. Viisi uutta vert- sua oppi suunnittelemaan kerho-iltoja ja leirejä. He kaikki sai- vat "työpaikan" heti syksyllä.

Tätillä on vanha maatalo keskellä korkeita kerrostaloja Kuopion Inkilänmäellä. Siellä kokoontuu torstaisin Nuorten Kotkain askartelu- ja kokkikerho.

Tuomo juhli suuren ystäväjoukon kanssa

Savon Nuorten Kotkien puheenjohtaja Tuomo Luostari- nen täytti 60 vuotta kesäkuussa. Juhliin osallistui noin 150 henkilöä. Lisäksi oli erikseen juhlat sukulaisille. Tuomo on opittu tuntemaan Leppävirralla ja muuallakin aktiivisena monitoimimiehenä. Savon Nuorten Kotkien ja kotkaliiton edustajat muistivat Tuomoa erilaisilla kotka- tuotteilla. Lisäksi hän sai liiton kultaisen ansiomerkin.

Kuopion Sosialidemokraattinen Työväenyhdistys ry.
www.sdpkuopio.fi

TUULA TIIHONEN IM MEMORIAM

Tuula, jonka monet Kotkaviestin lukijat muistavat, on poissa. Tuula toimi kaikilla kotkatoiminnan tasoilla – kotkaosastossa, aluejärjestön puheenjohtajana, piirihallituksen jäsenenä sekä liittohallituksen jäsenenä. Ennenkaikkea hän oli kotkaohjaaja – hyvin harva asia, jos mikään, oli tärkeämpää kuin Nummenmäen Nuorten Kotkien jokaviikoinen kotkailta tai kotkaleirit. Tätä vapaaehtoisuutta kesti vuosikautia. Hän paneutui asioihin ja toimi aina kuten yhdessä sovittiin. Viimeinen kotkatapahtuma Tuulalle oli Raisio/Turku liittokokous vuonna 2006 johon hän osallistui itseoikeutetusti kunniavieraana. Tuulan viimeisiä vuosia varjosti vaikea sairaus, mutta me muistamme kotkavuosilta "Missä oli Tiihoska siellä oli hauskuus ja nauru". – Leila Tanskanen

TIEDOTTAA

Kotkapäivät 2011 Turussa

Varsinais-Suomen Nuorilla Kotkilla on vuoro järjestää valtakunnalliset Kotkapäivät 2011. Tapahtumaa vietetään keväisessä Turussa 9.–10.4.2011. Teemana on "Erilainen lapsi, ainutkertainen lapsi". Tiedossa on työpajoja lapsille ja nuorille, aikuisille seminaariohjelmaa. Tapahtuma on kaksipäiväinen ja tiedossa on musiikkia, askartelua, tanssia ja tutustumista Turkuun.

LISÄTIETOJA Soili Sirenteeltä Keskusliitosta www.nuoretkotkat.fi ja Julia Uzbjakovilta Varsinais-Suomen Nuorista Kotkista www.vsnk.fi. **TUL TURKKUU!**

Perheen pienimmille on tarjolla Raisiossa lastenmusiikkiteatteria!

Ystävänpäivän kunniaksi sunnuntaina 13.2.2011 Pikku Kakkosestakin tutut Mimi ja Kuku tulevat viihdyttämään kaikkia ystäviään. Esitys on kaikille avoin, esityspaikka ja hinta ilmoitetaan myöhemmin. Seuraa ilmoittelua VSNK:n nettisivuilta www.vsnk.fi

Nyt on mahdollisuus tilata maailman upein Nuoret Kotkat -kylpypyyhe!

Kotkakuntotapahtumassakin palkintona olleen pyyhkeen koko on 140x70cm. Pyyhkeessä on upotettu Nuoret Kotkat -teksti ja logo. Hinta kirkkaanpunaiselle komeudelle on 25 € (+ mahdolliset postikulut). Tilauksen voi tehdä suoraan varsinais-suomi@vsnk.fi tai nettisivujen www.vsnk.fi yhteydenottolomakkeen kautta. (Nettisivuille tulossa lisää kuvia muista kotkatuotteista syksyn aikana)

Kesän 2011 kansainvälinen leiri Englannissa

Englannin sisarjärjestömme The Woodcraft Folk järjestää kansainvälisen lasten, nuorten ja ohjaajien leirin 31.7.–9.8. 2011 (huom! päivämäärät) lähellä Nottinghamia olevalla leirialueella.

Lisää tietoja tästä ja muista ensi kesän kansainvälisistä leireistä seuraavissa Kotkaviesteissä ja liiton kotisivuilta sekä leirin sivulta www.cocamp.coop.

Lasten konferenssi Oslolla

Heidi Niemi

Saavuimme Norjaan lasten konferenssiin hyvissä ajoin, joten meillä oli mahdollisuus tutustua Osloon ennen virallisen ohjelman alkua. Ehdimme nähdä palatsin, uuden oopperan ja vaeltaa pitkin keskustaa, joka on kovin samanlainen kuin Helsinki.

Ensimmäinen ilta konferenssissa meni tutustumiseen ja ryhmäytymiseen. Osallistujia oli meidän kolmen suomalaisen lisäksi Norjasta, Tanskasta ja Ruotsista.

Perjantaina polkaistiin tilaisuus käyntiin pienellä infolla kuinka Oslon nuorisovaltuusto toimii ja mihin

kaikkein nuoret pystyvät sen kautta vaikuttamaan. Myös Norjan Pelastakaa lapset esiteltiin meille.

Lisäksi valmistelimme lauantai-ksi ehdotuksia ja esityksiä siitä, mitä Norjassa voitaisiin tehdä, jotta nuorten arki olisi turvallisempaa ja mielekkäämpää sekä miten lapsiköyhyyttä saataisiin vähennettyä. Miltei 8 % norjalaisista lapsista on perheistä, jotka elävät köyhyysrajan alapuolella. Se tarkoittaa n. 80 000 alle 18-vuotiasta.

Kevennystä päivään toi visiittimme palomuseoon, jossa pääsimme ihmettelemään, miten tulipaloja samutettiin Oslolla 1800-luvulla.

Illalla meillä oli pöllörata. Siinä testattiin tietokilpailun muodossa, kuinka hereillä olemme olleet ja kuinka paljon muistamme siitä mistä päivällä on puhuttu.

Lauantaina meillä oli aamupäivällä konferenssi huipentuma eli viralliseksi kokous, jossa pääsimme esittelemään suunnitelmamme Oslon kaupunginvaltuuston edustajalle **Nina Backhelle** ja kansanedustajalle **Anders Ø Rødberg Larsenille**. Meidän ryhmämme teki julisteiden lisäksi kolmella kielellä runot ajatuksista. Tässä ovat suomenkieliset versiot.

Enemmän yöbusseja halvempia, niin ei ole yksinäisiä vanhempia.

Terveellisempiä välipaloja kouluihin, ettei meitä sekoiteta joulupossuihin.

Parempia poliiseja ja turvallisia paikkoja hengata, ettei kuolemaa katuojassa tarvis venata.

Enemmän rahaa yksinhuoltajille, ettei he jää puille paljaille.

Ilmaiset bussiliput nuorille, ei käy niin kovasti jaloille.

Kulttuurikortti alle kaksfemmoille, ettei oo jonoja sossunluukulle.

Lauantai huipentui juhlaillalliseen ja diskoon, jonka yhteydessä pääsimme esittelemään hieman Suomea tuolileikin, salmiakkisuklaan ja ksylitolipurkan muodossa.

Sunnuntaina vierailimme Norjan parlamentissa ja kävimme pizzalla. Sen jälkeen pääsimmekin suuntaamaan kotiin, jonne oli jo vähän ikävä. Kärsimme koko konferenssin virallisen ohjelman ajan siitä ettemme puhu norjaa. Tulkkaminen alkoi jo uuvuttaa. Sen päätin, että seuraavan kerran olen ensimmäisenä tulkkauksessa ulkomaalaisille, etteivät he tunne oloaan ulkopuoliksi.

Ammattikoulut luovat mahdollisuuksia Somalimaan nuorille

Solidaarisuuden hankkeessa annetaan somalimaalaisille nuorille mahdollisuus saada kunnan koulutus ja ammatti. Ammattikoulut edistävät myös naisten ja miesten välistä tasa-arvoa.

Somalimaa on yksi maailman köyhimpiä alueita. Noustakseen jaloilleen maa tarvitsisi ammattitaitoista työvoimaa, mutta köyhän valtion on vaikeaa ylläpitää kouluja. Suuri osa somalimaalaisista nuorista ei saakaan lainkaan tarvittavaa koulutusta.

Solidaarisuus tukee kahta ammattikoulua Buraon ja Erigavon kaupungeissa. Hankkeessa on mukana myös somalimaalainen CLHE -järjestö, jonka kanssa Solidaarisuus on tehnyt yhteistyötä jo pitkään.

Solidaarisuuden tukemissa ammattikouluissa voi opiskella esimerkiksi ompelijaksi tai sähköasentajaksi. Kaikkiin kurseihin sisältyy myös opetusta yrittäjyydestä ja terveyteen liittyvistä aiheista. Tarkoituksena on, että nuoret saavat ammattitaidon lisäksi valmiudet pärjätä muutenkin elämässä.

22-vuotias **Ayan Mohamed** on opiskellut Buraon ammattikoulussa liiketalouden linjalla.

”Tulevaisuudessa haluan työkennellä taloushallinnon parissa jossain yrityksessä tai järjestössä”, hän kertoo.

Ammattikoulutuksen lisäksi Solidaarisuuden tuella järjestetään lukutaitokoulutusta. Lukutaidottomuus on yleistä erityisesti naisten keskuudessa, joista vain noin joka kymmenes osaa lukea. Miehistä sen sijaan kolme neljäsosaa on lukutaitoisia. Erot johtuvat siitä,

Ammattikoululainen Ayan Mohamed aikoo sukunsa ensimmäiseksi businessnaiseksi.

että Somalimaassa tyttöjen on ajateltu jäävän kotiäideiksi eikä heidän koulunkäyntiään ole pidetty tärkeänä.

Koulutuksen epätasa-arvoisuuden takia Solidaarisuuden Buraossa tukema koulu on tarkoitettu vain tytöille. Siellä he saavat opiskeluunsa tavallista enemmän tukea ja ohjausta, jolloin heidän on helpompi jatkaa opintojaan pidemmälle. Tyttökoulu on ainoa laatuaan koko Somalimaassa.

Valmistuttuaan Ayan Mohamedista tulee sukunsa ensimmäinen uranainen. Hänen isällään on pieni ruokakauppa, mutta kahdeksanlapsisen perheen äiti on kotona.

”Haluan yliopistoon ja rakentaa hyvän uran Buraossa. Haluan myös perheen – mutta koulutus tulee ensin”, Ayan Mohamed sanoo.

Eero Suoranta, Solidaarisuus

Vertaiset kestävän kehityksen asialla

Maria Paldanius

Keväällä kotkaohjaajille ja vertaisuille tarjoutui mahdollisuus osallistua kahteen kansainväliseen seminaariin peräkkäisinä kuukausina. Ensimmäinen pidettiin Saksan Düsseldorfissa helmikuussa, aiheena *inkluusio – mukaan ottaminen*.

Maaliskuussa jatkettiin osittain samalla teemalla, painottaen vertaisryhmien ja yksilöiden välisen yhteistyön merkitystä paremman tulevaisuuden luomiseksi. *Kestävä kehitys ja vertaisohjaaminen* linkitettiin vahvasti yhteen Ranskan Strasbourgissa järjestetyssä seminaarissa.

TERVETULOA HARVAT JA VALITUT?

Mukaan ottamisen teema on ajan-kohtainen niin järjestömmen toiminnassa, kuin yhteiskunnassa kaikkienensa. Ihmisten erilaisuus korostuu ja ilmenee ryhmittymisenä pienempiin, samankaltaisten yksilöiden piireihin. Erkaannumme toisistamme, koska erilaisuus muodostaa esteitä, stereotypioita ja ennakkoluuloja. Kansainvälistyvä maailma luo paineita suvaitsevuuden käsitteelle, eikä

ihmisen ole helppoa pysyä mukana uusien vaikutteiden keskellä.

Kulttuurista, uskomuksista ja arvoista riippuen kullakin maalla on omat haasteensa. Mitkä ihmisryhmät ovat vähiten esillä? Miksi? Onko yhteiskunnassamme vähemmistöjä, joiden edustajia ei hyväksytä mukaan toimintaan? Jokaisen on syytä katsoa sekä peiliin, että katumaisemaan. Olenko minä itse avoin kohtaamaan *kaikenlaisia* ihmisiä? Meidän on helppoa piilottaa pinnat käsitksemme tietyistä ihmisryhmistä ja käyttäytyä kuin esteitä ei olisikaan. Mutta miten suhtautuminen muuttuu kun todellinen tilanne tulee kohdalle? Mitä jos Kotka-osastoomme liittyy henkilö, jolla on vakava psyykinen sairaus? Miten suhtaudumme somalinuoreen, venäläiseen, tai vaikkapa fyysisesti vammautuneeseen vanhukseen, jotka ovat kiinnostuneita toiminnastamme? Se joka sanoo, että nämä ja monet muut erityisryhmät otetaan poikkeuksetta avosylin vastaan ja että toimintaa pyritään aina soveltamaan myös erityisryhmille sopivaksi, on tuskin ollut tekemisissä vastaavien tapausten kanssa.

Saksan seminaarissa jaoimme käsityksiä syrjittyjen, ulkopuolelle jätettyjen ihmisryhmien asemasta kussakin osallistujamaassa. Päämääränä oli lopulta tarkastella omaa järjestöä ja kotimaan tilannetta, ja hankkia käytännön taitoja avaramman maailmankatsomuksen ja suvaitsevaisemman asenteen edistämiseksi.

Kohderymänä ovat lapset ja nuoret, se ikäryhmä, jolle ei ole vielä muodostunut pysyviä vihamielisyyssuhteita tai historian saatossa piintyneitä ajattelutapoja. Avaintekijöinä

olemme me vertaisohjaajat, aikuiset ja varttuneempi sukupolvi. Seminaareissa, vertaiskoulutuksissa ja leireillä on ensiarvoisen tärkeää pitää yllä tasavertaisuuden periaatteita ja näyttää oman toiminnan kautta, että ihmiset ovat yhtä. Poikkeuksetta ja ilman jossittelua.

NÄKYKKÖ JALANJÄLKENI KARTTAPALLOSSA?

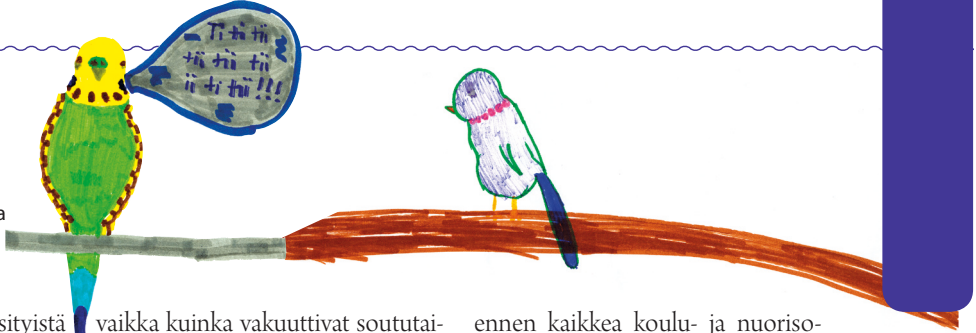
Voidaksemme toimia sopuisassa vuorovaikutussuhteessa ympäristön kanssa ja taata kestävän, puhtaan tulevaisuuden myös tuleville sukupolville, meidän on välttämätöntä toimia yhdessä. Yksi ihminen voi tehdä jotakin, mutta kun toimimme yhdessä yhteiseksi parhaaksi, omaa etua tavoittelematta, saamme aikaan näkyviä tuloksia tehokkaammin, nopeammin, ja jokaista osapuolta kunnioittaen.

Eräs Ranskan seminaarissa tekemämme harjoitus kuvastaa muuttuvan luonnon ja ilmaston vaikutusta ihmisen käyttäytymiseen varsin osuvasti. Viisitoistahenkinen ryhmämme muuttui joukoksi jääkarhuja. Pohjoisessa elävän nisäkkään roolissa kuljimme ympäri huonetta, jonka lattialle oli levitetty paperiarkkeja. Kun musiikki pysähtyi, kunkin oli hakeuduttava paperiarkin päälle pelastaakseen nahkansa.

Alussa kaikki oli hyvin; jokaiselle löytyi oma tila. Musiikki jatkui ja pikku hiljaa jäälautta-arkit vähenivät.

Emmi 7 v.

Hänen nimi on:
Tisha, Timofei, Kesh

Kaikille ei enää riittänyt yksityistä aluetta, vaan oli liittouduttava yhteen. Kun lopulta jäljellä oli enää puoliksi taitettu A4-paperi, joutuimme todella lyömään viisaat päämme yhteen ja organisoimaan pelastusoperaation uudella tavalla. Viimeistään kuolemanhädässä on pakko toimia yhdessä!

Jos emme ala työskennellä ajoissa kaikille yhteisten asioiden puolesta ja pyri kohti kestävämpää kehitystä jo arjen valintojen kautta, päädymme pian äärimäiseen kriisitilanteeseen: Luonto ei enää tarjoa riittävästi antimia kenellekään. Siinä vaiheessa täytyy nöyrytyä ja kohdata kanssaeläjät kaikkine erilaisuuksineen ja kummallisuuksineen ihan kasvatusten.

Olemme siitä onnellisessa asemassa, että meillä riittää luonnonvaroja tuhlettavaksi asti. Ei tarvitse säännöstellä henkilökohtaista kulutusta tarjonnan loppumisen pelossa, vaan voimme huoletta elää leveästi ja vallata oman reviirin. Yltäkylläisyyden keskellä emme välitä muistaa, että perhosensiipieffektin tavoin valintamme vaikuttavat aina laajemmassa mittakaavassa.

Kun toisella on liikaa, toisella on auttamatta liian vähän. Luonnonvarojen ja maailman varallisuuden epätasa-arvoinen jako näkyy eriarvoisuutena ja kasvavana ahneutena. Periaatteessa kukin on valmis antamaan omastaan, mutta harva toteuttaa idyllisen ajatuksen käytännössä. Toiminta ei kohtaa teoriaa.

Viimeistään hädän hetkellä huomaamme, että olemmekin seilanneet samassa veneessä koko ajan. Toiset vaan satuttiin unohtamaan satamaan, ja toisia ei päästetty airoihin

vaikka kuinka vakuuttivat soututaitojaan. Yhtä vedetään paatin perässä pelastusrenkaassa ja yksi lopen uupunut on joutunut äyskäröimään vuotokohdasta pulpunneita vesiä itsekseen koko pitkän matkan ajan. Valitettavan usein havahdumme itsekkytemme seurauksiin vasta kun se on jo myöhäistä. Silloin on turha jossitella ja tarjota kaikenkattavia selityksiä.

TODELLISIA TOIMIOJITA

Ulkopuoliset vierailijat toivat teemaan uusia näkökulmia kertomalla olemassa olevista kestävästä kehityksen projekteista. Saksan seminaarisakävi luennoimassa australialainen pariskunta, joka on toiminut erityisesti kehitysvammaistyössä Woodcraftfolkin sisärjestössämme.

Käytännön harjoitusten kautta kokeilimme millaista on ohjata ryhmää, jossa on sekä fyysisesti terveitä että joltakin osin sairaita ihmisiä. Pelasimme muun muassa perinteisiä tutustumis- ja nimileikkejä, sekä haasteellisempia ryhmätehtäviä. Muutama joukosta tekeytyi kuuroiksi, sokeiksi tai pyörätuolipotilaiksi.

Harjoitusten jälkeen pohdimme mitä kyseisissä tilanteissa tulee ottaa huomioon. Kuinka luomme ilmapiiirin jossa kaikkien on hyvä toimia yhdessä? Miten muutamme toimintatapoja ja pelin sääntöjä, jotta osallistujilla olisi yhtäläiset mahdollisuudet olla mukana?

Ranskassa pääsimme tutustumaan paikalliseen, KonsumGlobal-nimeä kantavaan kehitysojektiin. Hiljattain käynnistynyt, ekologisempaan kulutukseen ja tuotteiden elinkaareen painottuva ohjelma on suunnattu kaikille asiasta kiinnostuneille,

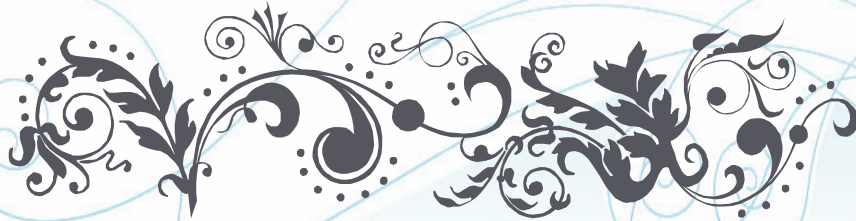
ennen kaikkea koulu- ja nuorisoryhmille.

Toimintamethodi on varsin omaperäinen ja erilainen laatuaan: projektinjohtaja toimii oppaana kaupunkierroksella, jonka aikana ei suinkaan kierretä perinteisiä turistinähtävyyksiä. Sen sijaan päämääränä ovat ylikansallisten suuryhtiöiden liikkeitä ja yritysten toimipisteet kyseessä olevassa kaupungissa. Ryhmä kokoontuu eri yritysten eteen kuulemaan oppaan selostusta kyseisen paikan tuotteista, niiden kuljetuskustannuksista, alkuperästä ja ympäristövaikutuksista. Luentoa elävöittävät havaintokuvat viljelysmailta ja tehtaista, eli siitä todellisuudesta joka piilee arkisten hyötytavaroitten taustalla.

Vierailukäynnit paikallisissa nuorisotaloissa ja esitelmät todellisista projekteista vahvistivat tunnetta siitä, että maailma on todellakin yhtä. Kasvavasta välinpitämättömyydestä ja omaneduntavoittelusta huolimatta on olemassa ihmisiä, jotka taistelevat tasa-arvoisemman ja oikeudenmukaisemman maailman puolesta. He nostavat esiin myös heikoimpien äänen, niiden, joilla on olemattomat vaikutusmahdollisuudet edes oman tulevaisuutensa suhteen.

Yksi ihminen ei voi tehdä kaikkea, eikä niin ole tarkoitettukaan. Elävien esimerkkien kautta saimme tuntea että pieninkin vesipisara vaikuttaa merenpinnan tasoon. Kun yksi toimii tahollaan täällä, toinen tuolla, ja joku siellä, toimimmekin huomaamattamme kaikkialla. Teemme työtä samojen tavoitteiden saavuttamiseksi toistemme vertaisina välimatkasta, tai mitättömistä eroavaisuuksista riippumatta.

OHJAAJATAPAAMINEN 20.-21.11. 2010 KUOPIO

Tämän vuoden ohjaajatapaaminen järjestetään yhteistyössä Savon Nuoret Kotkat piirijärjestön kanssa. Tapahtuman pitopaikkana on Kuopio, Kylpylähotelli Rauhalampi (www.rauhalahti.fi)

Tapahtuma alkaa lauantaina klo 11.00 lounaalla ja päättyy sunnuntaina klo 13 alkaviin päättäjäisiin.

Tapahtuman teemana on **LIIKUNTA JA HYVINVOINTI**.

Perehdymme aiheeseen monipuolisesti sekä syömme terveellisesti. Viikonlopun aikana pääset tutustumaan useaan mielenkiintoiseen lajiin osaavien ohjaajien opastuksella. Lajeja ovat mm. zumba, jooga, seinäkiipeily, kuntosali ohjattuna, vesijumppa sekä tietysti kylpylän uima-allasosasto on käytössämme viikonlopun ajan ja uimiseen ja saunomiseen on ohjelmassa varattu kunnolla aikaa.

Lajeista ja niihin ilmoittautumisesta etukäteen on tulossa myöhemmin lisää tietoa, seuraa kotisivuja www.nuoretkotkat.fi. Ohjelmassa on myös kaikille yhteiset Savolaiset olympialaiset!

Juhlimme viikonlopun aikana Kuopion Nuoret Kotkat osastoa, joka täyttää 65 vuotta sekä Kuopion Nuoret Kotkat aluejärjestöä, joka täyttää 35 vuotta.

Tuu siis mukkaan, **LUVASSA ON HYVVEE OLLOO JA NAATTIMISTA** Savon piäkaapunnissa Kuopijossa!

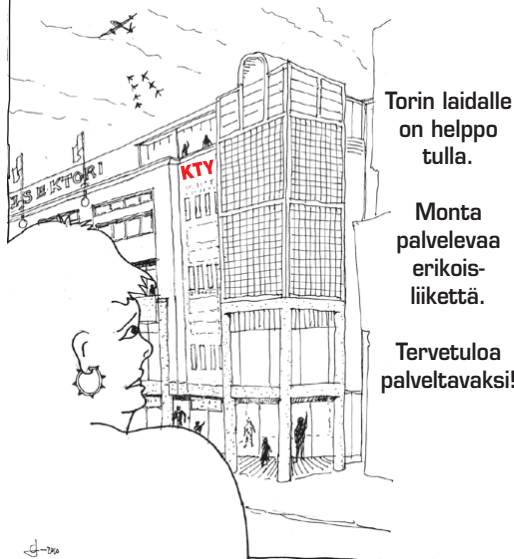
ILMOITTAUTUMISET 5.11. mennessä omaan piirijärjestöön.

Tapahtuman osallistumismaksu on 95€ ja peruutusmaksu 30€ (ilmoittautumisajan päätyttyä).

Palvelemme: ma-pe 9-19, la 9-16

Torin laidalle
on helppo
tulla.

Monta
palvelevaa
erikois-
liikettä.

Tervetuloa
palveltavaksi!

MAINOS- JA LIIKELAHJAT

TEKSTIILIT
KIRJEKUORET
KÄYNTIKORTIT
KYNÄT

LAHJA-AREENA

Puh. 0500 571 660 heikki@lahja-areena.fi

Kotkakoulutuspäivät 22.-23.1.2011

Ensi vuoden kotkakoulutuspäivät järjestetään perinteisesti tammikuun lopussa. Koulutuspäivien pitopaikkana on tällä kertaa Vantaa ja tarkemmin Tikkurila. Majoitus on Sokos Hotel Vantaassa 2hh huoneissa ja koulutus sekä iltaohjelma ovat hotellilta ihan lyhyen kävelymatkan päässä.

KOULUTUSPÄIVIEN OHJELMASSA on kotkaohjaajan peruskurssi, kotkaohjaajan jatkokurssi (kerhon käytännöt), kädentaitoja sekä avoin paneelikeskustelu aiheesta aikuisuus ja vanhemmuus.

KOULUTUSPÄIVÄT ALKAVAT lauantaiamuna klo 10.00. Osallistujien toivotaan saapuvan Tikkurilaan siis vasta lauantaiamuna. Pitkämatalaisille on kuitenkin varattu majoitusta myös perjantain ja lauantain väliseksi yöksi. Ole yhteydessä Soiliin, jos et ehdi lauantaiamuna perille, vaan tarvitset majoitusta jo pe-la yöksi.

OSALLISTUMISMAKSU on 110 €. Se kattaa koulutuksen, materiaalit, ruokailut, majoituksen ja matkakulut.

ILMOITTAUTUMISET omaan piirijärjestöön 10.1. mennessä. Ilmoita ilmoittautumisen yhteydessä myös osallistutko kotkaohjaajan perus- vai jatkokurssille, mahdolliset ruokarajoituksesi sekä myös mahdollinen huonekaveri toiveesi.

LISÄTIETOJA ja aikataulu tulossa liiton kotisivuille piakkoin www.nuoretkotkat.fi

Elli ja Neea

Lomalla rauhassa

Käännös englanninkielisestä tekstistä Teemu Rasi

Länsi-Sahara oli Espanjan provinssi numero 53 vuoteen 1975 Espanja tehtyä laittoman sopimuksen Mauritanian ja Marokon kanssa ja jakoi Länsi-Saharan alueen kahtia.

Espanja oli tehnyt päätöksen pitämättä kansanäänestystä saharalaisten itsehallinnosta, koska YK oli jo tehnyt päätöksen kaikkien valloitetujen maiden puolesta.

Kun Espanjan valta päättyi 1975, Marokko otti Länsi-Saharan hallintaansa saaden aikaan konfliktin, joka pakotti saharalaiset muuttamaan telttoihin ympäri eteläistä algerialaista kaupunkia, Tindoufia. 35 vuotta myöhemmin, konflikti on edelleen ratkaisematta. Arviolta 150 000–200 000 saharalaista on lähes täysin riippuvaisia humanitaarisesta avusta alueella, jossa lämpötilat kohoavat kesällä 55°C asteeseen ja mistä ei löydy juoksevaa vettä tai sähköä.

Tuhannet nuoret saharalaiset viettävät kesälomansa espanjalaisen perheiden luona. Vacaciones en Paz -isännysohjelma on kasvanut

kansainväliseksi verkostoksi, joka tarjoaa saharalaisille nuorille mahdollisuuden päästä hetkeksi pois heidän päivittäisestä kurjuudestaan paikolaisina.

Vacaciones en Paz:ia organisoii Unión de Juventud de Saquia el amra y Río de Oro (UJSARIO) – Polisario Front:n nuorisjärjestö yhteistyössä noin 300 muun espanjalaisen solidaarisuusjärjestön (Amigos del Pueblo Saharai) kanssa. Joka kesä vuodesta 1988 lähtien, 7 000–10 000 saharalaista lasta on käynyt asumaan espanjalaisten perheiden luona. Espanjan lisäksi saharalaiset ovat olleet ”Lomalla rauhassa” myös muissa maissa, kuten Italiassa, Ranskassa, Belgiassa, Itävallassa, Saksassa ja Yhdysvalloissa.

Moni palaa vuosi vuodelta samoihin perheisiin. Espanjassa ollessaan he saavat lääkinnällistä apua, vaatteita, leluja ja lahjoja perheilleen leireillä sekä myös ruoka- ja koulutarvikkeita sekä rahaa. Moni palaa kotiinsa rahojen kanssa ja isäntäperheet saattavat myös lähettää rahaa koko vuoden. Isäntäperheiden vanhemmat kertovat, että lapsilla on usein mukanaan erityisiä

toivomuksia perheiltään. Lapset saattavat palata koteihinsa paineittimien, aurinkopaneelien tai ompelukoneiden kanssa, jotka isäntäperhe tai paikallinen solidaarisuusjärjestö on lahjoittanut.

Monille isännille tai espanjalaisille perheille taloudellinen tukeminen on kaikista tärkein solidaarisuuden muoto, jota he voivat tarjota. Eräs kolmena peräkkäisenä vuotena isäntänä lapselle toiminut äiti kertoi:

– Joka vuosi suoritamme keräyksen ystäviltämme, perheeltämme ja naapureiltamme. Teemme saman jopa pääsiäisenä ja jouluna. Tunnen itseni hyvin vastuulliseksi. Se on kuin tärkein vastuuni olisi talous.

Moni isäntä painottaa heidän tukensa laajempaa yhteisöllistä vaikutusta uskoen, että heidän lähettämälläan rahalla, ruoalla ja tarvikkeilla on potentiaalia parantaa sekä yksittäisten lasten että heidän perheidensä hyvinvointia.

Saapuessaan Espanjaan, jokainen lapsi joutuu lääkärin tarkastukseen.

26 • Jotkaviesti 4/2010

Monilta löytyy oireita raudan puutteesta ja nälkiintymisestä ja joillakin diagnosoidaan vakavampia sairauksia kuten virtsakivitautia tai silmien ärtymistä.

Isäntäperheet ja tukiorganisaatiot usen kattavat terveyden ja hampaiden hoidosta aiheutuneet kulut tai silmälasien hankkimiskulut. Lapset, joiden vakava terveydentila vaatii pidempää hoitoa tai leikkausta, saavat jäädä Espanjaan kesäohjelman päätyttyä.

Moni vanhempi painottaa isännöimisen henkisiä vaikutuksia:

"Rakastan tyttärentäni koko sydämeistäni."

"Se on ollut hyvin positiivinen ja rikastuttava kokemus."

"Olen pystynyt auttamaan jotakin avun tarpeessa olevaa ja se motivoi minua olemaan parempi ihminen."

"Lapsen isännöiminen ei ole hyväntekeväisyyttä. Se on etuoikeus ja oikeudenmukaisuuden osoitus."

"Poika, joka hymyilee sinulle opittuaan jotakin, pystyessään kertomaan sinulle jotakin omalla äidinkielelläsi, on hyvin ihastuttavaa. Se on jotakin joka tekee siitä vaivan arvoista."

Muutamat isännät ovat kiinnostuneita olemaan lasten sijais-huoltajina tarjotakseen heille koulutuksen Espanjassa, mikäli lasten vanhemmat leireillä tukevat ajatusta.

Joka vuosi järjestetään muutamia retkiä, joilla espanjalaiset perheet pääsevät käymään pakolaisleireillä ja vierailemaan isännöimiensä lasten luona. Jotkin isännät pitävät vierailuja henkisesti rankkoina.

Jotkut isännät ovat olleet poliittisesti mukana Länsi-Saharan asialla jo vuodesta 1970. He uskoivat, että on tärkeää lisätä lasten poliittista avarakatseisuutta. Näin ollen voidaan kertoa heille konfliktin taustoista ja käyttää karttoja, kuvia ja kirjoja apuvälineinä. Eräs tällainen isäntä kommentoi että:

– He luulevat asuvansa Laayounessa, mutta se ei ole Laayoune... tiedätkös... niinpä me puhumme hä-

nelle, näytämme hänelle karttoja, kerromme mistä hänen vanhempansa ovat lähtöisin, että heillä on meri jne...

Toiset yrittävät lannistaa lasten halua asua Espanjassa ja rohkaista heitä säilyttämään toivonsa elää jonnakin päivänä asutetulla alueella, jota he eivät koskaan ole nähneet.

Vacaciones en Paz on mahdollisuuksien ikkuna saharalaisille lapsille. Heidän terveydentilaansa ja syömiseensä kiinnitetään huomiota, kulttuurillista näkemystä kasvatetaan ja moni muodostaa vahvoja tunnesiteitä isäntäperheidensä kanssa. Siitä huolimatta saharalaiset ovat hyvin lojaaleja perheilleen ja vahvasti mukana itsenäisyystaistossa.

Espanjan vierailujen taloudellisista hyödyistä huolimatta, saharalaiset lapset, joita haastattelimme, kertoivat että he ovat halukkaita palaamaan leireille kesän lopussa. Kun heiltä kysyttiin pitkäaikaisemmista suunnitelmistaan, useimmat kertoivat aikovansa asua perheiden lähellä ja eivät aio muuttaa pois isona.

Inkun Ideapaja

Maakotkanpolku 4 A 12
01450 Vantaa
Puh. 040 709 0138

Aurinkoisia päiviä teille kaikille!

Kotkakuntotapahtumassa Hämeessä oli osallistujia ympäri Suomen. Olin siellä mukana ohjaajana. Oman kotkaosastomme osallistujilla oli tapahtumassa samantyyppiset huivit. Huivia pidetään perinteisesti päässä tai kaulassa. Nähtiin niitä myös käsissä ja jaloissakin. Huivit auttoivat löytämään tuttuja ihmisiä isosta porukasta. Tässä on ohje, miten voit tehdä omalle porukallesi huivit ilman ompelukonetta.

Korson Nuorten Kotkien Haukipojat ryhmä tulossa rastille Hämeen Kotkakuntotapahtumassa.

HUIVIN TEKEMISEEN TARVITSET esimerkiksi uutta tai vanhaa lakanakangasta. Kankaasta leikataan hulpiareunan alkuun viilto ja hulpiareuna revitään pois.

TÄMÄN JÄLKEEN TEHDÄÄN SAKSILLA VIILTO ja kangas repäistään 60 cm x 60 cm kokoiseksi. Neulan avulla irrotetaan pari lankaa kerrallaan kankaan reunasta pois. Veto hetkellä pidetään tuleva liina pöydällä toinen käsi kyynärpäähän asti liinan päällä. Näin kangas pysyy suorana ja langat irtaavat helposti. Toista lankojen purkamista kunnes hapsuja on ainakin ½ cm. Tee näin liinan jokaiselle sivulle.

LAITA PYYKINPESUKONEESEEN RUMMUN POHJALLE suolaa ja koneeseen tarkoitettua tekstiiliväriä ohjeen mukaan. Sitten laita kostetetut liinat koneeseen ja pese 40 asteen ohjelmalla. Värjäyspesun loputtua laita pyykinpesuainetta normaaliannos koneeseen ja pese 40 asteen ohjelmalla. Värjättyä huivia EI oteta välillä pois koneesta.

PESUN JÄLKEEN laita liina kuivumaan. Sitten silitä liina molemmilta puolilta, jonka jälkeen huivit ovat valmiita käyttöön.

LAITA PYYKINPESUKONE VIELÄ TYHJILLÄÄN pesuohjelmalle, niin se on varmasti puhdas vaikka valkopyykin pesuun.

SIIRIN palsta

HYVÄ MATKA

Hassua, että joskus pienestä arkisesta asiasta tulee mieleenjäävä kokemus. Näin kävi eräänä päivänä Siirin tutulle.

Siiri tapasi tuttunsa syksyisellä kävelyretkellä. Molemmat olivat erään kaupungin ulkoilualueella ihastelemassa komeaa ruskaa kuulassa syys-säässä. Tuttu oli kauniista ilmasta ihastuksissaan ja alkoi kertoa, mitä hänelle oli edellisenä päivänä tapahtunut.

Oli ollut tavallinen arkipäivä, ja hänellä oli ollut vähän kiire. Bussi oli jo tullut päätepysäkille, ja viimeinen pysäkillä seisonut odottelija oli jo astumassa siihen. Ehtisikö hän bussiin vielä, vai lähtisikö se nenän edestä? Tuttava oli pannut juoksuksi ja ehtinyt bussiin. Turhaan hän oli kiirehtinyt, sillä bussin kellon mukaan lähtöaikaan oli vielä minuutti pari. Ihanaa!

Bussi oli sitten lähtenyt, mutta parinkymmenen metrin jälkeen se oli pysähtynyt. Ovi avattiin. Mitä nyt? Hajosiko ajokki? Ei, kuljettaja vain pysäytti bussin ottaakseen kyytiin matkustajan, joka juosta kipitti kättään vilkkaasti heiluttaen kohti bussia. Kaikille matkustajille tuli varmasti hyvä mieli, kun he näkivät iloisesti hymyilevän uuden matkustajan keikkuvan kasseineen ja pusseineen bussin käytävällä. Vapaa paikkakin löytyi helposti, koska ei ollut vielä ruuhka-aika.

Matkustajat alkoivat vähitellen poistua kotipysäkeillään. Tuttava näki, miten pieni tyttö katseli huolestuneen näköisenä lattialle, penkien väliin. Penkillä istunut matkustaja huomasi tytön hädän ja kysyi, mikä on. Tyttö pyysi, että matkustaja antaisi hänelle pudonneen lasten bussilipun. Tyttö sai lippunsa ja katseli sitä ylpeänä laskeutuessaan autosta pysäkille käsi turvallisesti äidin kädessä. Ihanaa.

Sitten bussiin nousi joku, joka ei puhunut suomea hyvin. Kuljettaja selvitti asian rauhallisesti englanniksi, ja matkustaja jäi istumaan auton etuosaan odottamaan sitä pysäkkiä, jolle hän oli menossa. Turvallisuuden tunne levisi matkustamoon: tämä auto vie meidät perille, siitä ei ole epäilystäkään.

Jossakin välissä reitillä oli tiukka mutka, ja eikö juuri siinä mustavalkoinen kissa juokse kadun poikki. Bussin vauhti oli aika kova, mutta siinä oli myös hyvät tehostetut jarrut ja kuljettaja, jolla oli hyvän sydämen lisäksi myös nopeat reaktiot. Bussi jarrutti pehmeästi ja kissa selvisi säikähdyksellä vaarallisesta tilanteesta. Kissan omistajaperhekin sai pitää vielä lemmikkinsä. Helpon huokaus kaikui matkustamosta, ja kuljettajallekin jäi varmasti hyvä mieli.

Vähän haikeana tuttava jätti bussin matkustajineen, kun hän jäi siitä

pois omalla pysäkillään. Bussi vilkutti vasenta takavilkkuja ja jatkoi onnellisesti alkanutta matkaansa.

– Eikö ole ihmeellistä, että joku päivä on hyvä ja toinen taas on täynnä vastoinkäymisiä? Siiri kysyy.

– Tai joku matka on heti alusta lähtien onnekas, ja matkustaja voi luottaa, että kaikki menee hyvin, ja joku toinen menee mönkään heti alusta, tuttava pohtii.

– Niin sinäkin olisit voinut myöstyä siitä hyvästä bussista...

– Joo, ja joutua huonoon seuraan ja bussiin, joka hajoaa ja...

– Älä muuta sano, Siiri huokaa.

NUORET KOTKAT

7 yhtäläisyyttä (sivu 3): 1. Männyn latvus ja hiuspehko 2. Liivin reunus ja karttakepin tyvi 3. Rusetti 4. Saappaat 5. Pilvi ja kukka mekossa 6. Vyö 7. Rillit

LUKIJAKILPAILU: VASTAA JA VOITA!

Tämän lehden sivulle sivuille on piilotettuna kuusi tällaista Viestikotkaa.

Kotkaviesti
maksaa
postimaksun

Mille sivuille? _____

Lähetä vastauksesi **26.11. mennessä** tällä vastauslomakkeella. Vastanneiden kesken arvotaan 20 euron lahjakortti.

Edellisen lehden lukijakilpailun monista vastaajista onnetar nosti kuopiolaisen **Nuppu Jylkän** vastauslomakkeen. Hän saa palkinnoksi lahjakortin.

Nimi _____

Osoite _____

[] Huom! Osoitteeni on muuttunut.

KOTKAVIESTI
Nuorten Kotkien
Keskusliitto NKK ry

VASTAUSLÄHETYS
Tunnus 5006954
00003 HELSINKI

NUORTEN KOTKIEN KESKUSLIITTO NKK RY

Sturenkatu 27 B, 00510 Helsinki
puh. (09) 774 5760
fax (09) 774 57645
www.nuoretkotkat.fi

Esa Kaskimo, pääsihteeri
(09) 774 57615, 050 369 7914

Marja Mailasalo, taloudenhoitaja
(09) 774 57613, 040 584 7594

Soili Sirenne
kulttuuri- ja kv-sihteeri
(09) 7745 7614, 050 581 5288

Sähköpostit:
etunimi.sukunimi@nuoretkotkat.fi

IFM-SEI

Rue du Trône, 98, B-1050 Brussels,
Belgium
phone +32 22 15 79 27
fax +32 22 45 00 83
contact@ifm-sei.org, www.ifm-sei.org

AP/IP-TYÖTEKO-PROJEKTI

Oulu

Vuokko Väänänen, puh. 045 235 1491
vuokko.vaananen@nuoretkotkat.fi

Pohjois-Karjala

Sirkka-Liisa Ilvonen
puh. (013) 227 566, 040 579 2834
pohjois-karjala@nuoretkotkat.fi

Varsinais-Suomi

Leila Tanskanen, puh. 040 515 2309
varsinais-suomi@nuoretkotkat.fi

PIIRIJÄRJESTÖJEN YHTEYSTIEDOT

Helsingin Nuoret Kotkat

Kaarlenkatu 3–5, 00530 Helsinki
Timo Katajamäki
puh. (09) 730 991, 050 555 2964
fax (09) 773 3891
timo.katajamaki@hmk.fi
www.hmk.fi

Hämeen Nuoret Kotkat

c/o Riihimäen Nuoret Kotkat,
Rity-talo, Hämeenkatu 48–50,
11100 Riihimäki
Kaisu Kotiranta (pj.),
puh. 040 538 8779
hame@nuoretkotkat.fi
www.hameennuoretkotkat.fi

Keski-Suomen Nuoret Kotkat

Kauppakatu 30 A, 40100 Jyväskylä
puh. 0400 832 632
keski-suomi@nuoretkotkat.fi

Kymen Nuoret Kotkat

Vesivallinaukio 5 B 14, 48600 Kotka
Jaana Virinsalo (pj.), puh. 044 359 8670
kymi@nuoretkotkat.fi
www.kymennuoretkotkat.fi

Lapin Nuoret Kotkat

Valtakatu 5 as 8, 94100 Kemi
Katja Koivumäki
puh. 050 326 6496, fax (016) 221 986
lappi@nuoretkotkat.fi

Oulun Nuoret Kotkat

Pakkahuoneenkatu 28, 90100 Oulu
Vuokko Väänänen, puh. 045 235 1491
vuokko.vaananen@nuoretkotkat.fi
Marjo Birling, puh. 045 322 3990
oulu@nuoretkotkat.fi
www.nuoretkotkatoulu.fi

Pirkanmaan Nuoret Kotkat + Tampereen Nuoret Kotkat

Hämeenpuisto 28, 5. krs
33200 Tampere
Riitta Aalto, puh. 050 587 0167
pirkanmaa@nuoretkotkat.fi
www.tampereennuoretkotkat.net

Pohjanmaan Nuoret Kotkat

Rauhankatu 18
67100 Kokkola
Katiina Nevala (pj.),
puh. 050 379 1727
etunimi.sukunimi@nkpohjanmaa.fi
www.nkpohjanmaa.fi

Pohjois-Karjalan Nuoret Kotkat

Venetie 6, 80160 Joensuu
Kristiina Sammalvuori,
puh. (013) 227 566
pohjois-karjala@nuoretkotkat.fi
www.elisanet.fi/pknuoretkotkat

Savon Nuoret Kotkat

+ Kuopion Nuoret Kotkat

Puijonkatu 23 A 4 krs.
70100 Kuopio
Tuula Jämsen,
puh. (017) 368 8631,
050 591 2749, fax (017) 368 8644
savo@nuoretkotkat.fi
kuopio@nuoretkotkat.fi
www.nuoretkotkat-kuopio.fi

Satakunnan Nuoret Kotkat + Porin Nuoret Kotkat

Annankatu 15 B 20, 28100 Pori
puh/fax (02) 633 3398
satakunta@nuoretkotkat.fi

Svenska Örndistriktet

Maria Lundell,
puh. 044 306 9050
xlundell@hotmail.com

Uudenmaan Nuoret Kotkat + Espoon NK aluejärjestö

Lehdokkitie 2 B,
01300 Vantaa
Pirjo Tirronen
puh. (09) 851 4400, 040 776 8815
fax (09) 823 0596
uusimaa@nuoretkotkat.fi

Varsinais-Suomen Nuoret Kotkat + Raision ja Turun NK aluejärjestöt

Eerikinkatu 30, 20100 Turku
Leila Tanskanen
puh. (02) 414 5201, 040 515 2309
fax (02) 414 5102
varsinais-suomi@nuoretkotkat.fi
Julia Uzbjakov, puh. (02) 414 5300
fax (02) 414 5301
www.vsnk.fi

ALUEJÄRJESTÖJEN JA TYÖVÄENYHDISTYSTEN TYÖNTEKIJÄT

Vantaan Nuoret Kotkat

Lehdokkitie 2 B,
01300 Vantaa
Anu Kähärä
puh. (09) 873 2608, 040 513 4996
vantaa@nuoretkotkat.fi
http://vantaankotkat.yhdistysavain.fi

Jyväskylän Työväenyhdistys

Kauppakatu 30 A,
40100 Jyväskylä
puh. 0102 314 400,
fax (014) 611 170

Lappeenrannan Työväenyhdistys

Snellmaninkatu 12,
53100 Lappeenranta
paivi.kukkonen@netti.fi
puh. 0500 410 601, fax (05) 451 2120

Lappiin perheen kanssa tai suuremmalla porukalla

Sodankylässä Unarin-Luusuassa on 2009 valmistunut tasokas loma/virkistyskohde Unarin kämppäkartano. Se sijaitsee aidossa Lapin kylässä poissa hiihtokeskuksien turistihälystä. Unarin järven rannalla olevaan kylään on Rovaniemeltä matkaa 96 ja Sodankylästä 73 kilometriä.

Kämppäkartano koostuu kahdesta erillisestä avarasta tilasta (Tuulastupa ja Tuulaspirtti). Pihapiiristä löytyy myös kota.

Voit myös yöpyä Mitkasjärven rannalla olevassa eräkämpässä. Pääset sinne joko veneellä jokea pitkin, tai vaeltamalla 3 km. Ruoat voit tehdä omatoimisesti tai käyttää yhteistyökumppaneidemme palveluja, joita löytyy ruokapalveluista (tuodaan kämpälle) kalastusretkiin, kelkkasafareihin jne. Voit myös metsästää ja kalastaa varauspöytämuksen mukaan tai retkeillä omatoimisesti.

Kämppäkartano pystyy majoittamaan n. 14-20 henkeä (Tuulastupa 3 ja Tuulaspirtti 2 makuuhuonetta). Kämpäkartanon laadukas varustelu ja toimintavälineet takaavat rauhallisen ympäristön jossa ei tarvitse turhaa "tressata".

Hinnat:

Majoitus (Tuulastupa tai Tuulaspirtti)
Vuorokausi 120-140 euroa,
viikonloppu (pe-su) 280-350 euroa,
viikkohinta 600-800 euroa

Varaukset: Heikki Virkkunen,
puh. 0400 452 483,
heikki.virkkunen@udepa.fi

Katso tarkemmat hinnat, palvelut ja vapaat ajat:
www.tyolaisnuortentuki.fi